

Падането на Плѣвенъ развързало цѣлата война. Турцитѣ се изплашили навсѣкжде и изгубили сърце за бой. Въ нашето село, което е на срѣдъ пѣтя между Търново и Елена, дотърчаха казаци съ едри коне. Тѣ викаха съ високъ гласъ: Победа! Плѣвенъ падна! Османъ паша заробенъ! Зарадваха се всички руски войски, зарадвахме се и ние българитѣ. — Скоро давайте хлѣбъ, вино, ракия, слама и сѣно за конетѣ;

Но пѣтищата грозно разкалени и изронени.

Генер. Столѣтовъ.

Снѣгъ се сипе и полепва по колелетата. Колата на топоветѣ затъватъ въ гѣстия калъ. Конетѣ не могатъ да теглятъ.

Повикаха баща ми въ кметството. Следъ малко той се завърна и рече:

— Никола, хайде впрегни младитѣ яки биволи, че трѣгвай съ руситѣ. Трѣбва да се помага за превозване на топоветѣ. Заповѣдта бѣ изпълнена. Азъ зехъ торба хлѣбъ, дебела аба и впрегнахъ младитѣ руси биволи. На най-близкия баиръ топовнитѣ